

въ гр. Б., нъ то не намѣрило адресанта по тоя адресъ. Много мѣсеци почивало по разни пощенски станции, а най-послѣ било повърнѣто и оставено на страна, понеже не се намѣрилъ адресанта. Отпослѣ пакъ било испратено въ гр. Б. до нѣкой си чиновникъ. Въ тоя градъ то ни единъ пжтъ не дохождало до ржѣцтѣ на фотографа, който истина билъ живѣлъ тамъ, а се скитало отъ ржка въ ржка. Най-послѣ, покрито съ печати, достигнжло до фотографа. Чудна е историята на това писмо, но още по-чудно е съдържанието му. Ето съдържанието: „Приятно ще ми бжде, ако Вий дойдете въ четвъртъкъ сутринъ да фотографирате дъщеря ми, защото въ петъкъ ще отпжтувамъ отъ града.“

Недоволното котенце

Пълна паница съ надробено млѣко и лъжица приготвено, и чиста кърпа прѣзъ шия, за да се не капе, но плаче котенцето и сълзи като градъ рони. — Защо ли? — защото е недоволно!

И дѣца има съ умѣтъ на това котенце, но всѣкой имъ се смѣе. А кога имъ умѣтъ дойде, и тѣ сами се чуджтъ защо сж били недоволни.